RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 125.491 van 19 november 2003
in de zaak A. 109.534/VII-30.092

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. BELDERBOSCH,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Belgiëlei 15B, bus 10

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Georgische nationaliteit, op 14 augustus 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 april 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 september 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die, loco advocaat R. BELDERBOSCH, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur M. HUYGHE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 4 juli 2000 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 18 april 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 26 juli 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag bedrieglijk was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

> "U, een Georgisch staatsburger van Georgische origine, verklaarde op 20 januari 1997 lid geworden te zijn van de Labour Party. Bij de parlementsverkiezingen van 31 oktober 1999 was u observator in het tweede electoraal district te Rustavi. Wanneer u fraude opmerkte, richtte u zich tot Gagoua, de voorzitter van het electoraal district van wie u geen respons kreeg. Er ontstond een discussie en bovendien een gevecht tussen u en Gagoua. U werd eveneens door de politie zwaar geslagen en naar het ziekenhuis gebracht alwaar u tot 20 november 1999 verbleef. Inspecteur Gobedjishvili bezocht u in het ziekenhuis aan wie u heel uw relaas deed en klacht indiende, eveneens partijleider Natelashvili kwam u bezoeken. Nadat u het ziekenhuis verlaten had, kreeg

u bijna dagelijks dreigtelefoontjes waarbij u geld gevraagd werd. Op 18 maart 2000 kwamen vier gewapende personen bij u thuis. U, uw vrouw en twee kinderen werden door hen bedreigd en geslagen. Door het lawaai werden de buren gealarmeerd die op hun buurt de politie verwittigden. De politie zei het recht niet te hebben uw aanvallers te arresteren en liet hen -net als uzelf- vrij. U bleef dreigtelefoons ontvangen en de drie kiosken en twee voedingswinkels die in uw (zijn) bezit waren, brandden af. Eind mei 2000 dook u onder bij kennissen. Op 25 juni 2000 verliet u Georgië. Uw vrouw, XXX kende na het vertrek van uw man nog problemen en vervoegde u in België in maart 2001. U bent niet in het bezit van enig document.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering lid te zijn van de Labour Party. Zo beweerde u -die reeds sinds begin 1997 lid zou zijn van de Labour Party- dat de partij nooit een krant heeft uitgegeven (verslag CG, p.2). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt nochtans dat de partij tot midden maart 2000 een krant uitgaf (bron: Entretiens accordés les 10 et 12 avril 2000 au siège de Labour Party (LP) à Tbilissi par Messieurs Shalva Natelashvili, président du LP, et Zurab Zhvania, secrétaire internationale et membre du comité exécutif du LP, à deux agents du ministère de l'Intérieur de Belgique, CEDOCA, 04/04/2001). Verder kende u de naam van de internationale secretaris van uw partij niet en was u niet in staat het adres van de nationale hoofdzetel te geven (verslag CG, p.2). Hiermee komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op de helling te staan.

Bovendien wordt de geloofwaardigheid van uw bewering commissielid te zijn voor de parlementsverkiezingen van 31 oktober 1999 in Rustavi ondermijnd op basis van informatie aanwezig op het CG. Zo beweerde u voor het CG naast observator voor de Labourparty, ook commissielid in het tweede electoraal district van Rustavi te zijn (verslag CG, p.2). U preciseerde verder dat de verkiezingscommissie uit 14 leden bestond (verslag CG, p.2). U beweerde dat van de 14 aanwezige leden in Rustavi, 11 personen tot de 'Burgerunie' behoorden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat dit onmogelijk is, daar minstens 7 leden van de commissie door de verschillende politieke partijen verkozen worden (bron: OSCE, Georgia, parliamentary elections, 31 october & 14 november 1999, final report, 7 february 2000, p.72). Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in verdere mate.

Verder blijft u in uw verklaringen voor de verschillende asielinstanties erg vaag en tegenstrijdig.

Zo is het opmerkelijk dat u op het CG omtrent de identiteit van de verkiezingsfraudeurs enkel wist te verklaren dat het om mensen ging 'die wilden saboteren' (verslag CG, p.2) terwijl u eerder voor de Dienst Vreemdelingenzaken wel wist te melden dat de fraudeurs leden van de Mokalaketa Kavshiri partij waren (verslag DVZ, punt 42).

Wat de anonieme dreigtelefoontjes betreft, verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u enerzijds telefoontjes kreeg waarin u gezegd werd uw klacht tegen Gagoua in te trekken en dat tijdens andere telefoongesprekken van u 5000 of 7000 dollar werd geëist (verslag DVZ, punt 42). Voor het Commissariaat-generaal sprak u echter op geen enkel moment over telefoontjes waarin hem gevraagd werd de klacht in te trekken. In uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (pt. 42) meldde u dat u klacht indiende tegen deze dreigtelefoons. Op het Commissariaat-generaal maakte u hier totaal geen melding van. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u verder dat de telefoontjes -nadat u aangevallen werd op 18 maart 2000- gewoon verder bleven gaan (verslag DVZ, punt 42). Wanneer u voor het Commissariaat-generaal gevraagd werd tot wanneer de dreigtelefoontjes duurden, antwoordde u in eerste instantie uitdrukkelijk dat dit tot 18 à 20 maart 2000 was (verslag CG, p.6), terwijl u in uw verdere verklaringen stelde dat uw vrouw nog in mei/juni 2000 dreigtelefoontjes bleef krijgen (verslag CG, p. 8).

Wat de verwoesting van uw goederen betreft, stelde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw twee kiosken in april 2000 afbrandden en uw cafés kort en klein geslagen werden (verslag DVZ, punt 42), voor het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat in mei 2000 drie kiosken en twee voedingswinkels afbrandden (verslag CG, p.7).

Uzelf legde voor het Commissariaat-generaal op geen enkel moment een verband tussen de gebeurtenissen in het verkiezingslokaal en de afperstelefoontjes enerzijds en

de overval op 18 maart 2000 anderzijds. Wanneer u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd of de telefoontjes verband houden met de gebeurtenissen in het verkiezingslokaal, verklaarde u slechts dat 'het om dezelfde mensen zou gaan', daar 'de macht in hun handen is' (verslag CG, p.5). Wanneer u later gevraagd werd of diegenen die u telkens opbelden en diegenen die uw huis binnendrongen en u sloegen, dezelfde mensen zijn, antwoordde u weinig overtuigend dat u denkt van wel (verslag CG, p.7). Zelf bent u niet in staat duidelijk aan te tonen door wie en om welke reden u vervolgd zou worden en maakt u bijgevolg niet aannemelijk onderhevig te zijn aan een persoonlijke vrees voor vervolging omwille van één van de redenen zoals bedoeld in de Geneefse Vluchtelingenconventie.".

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat in een eerste middel de schending wordt ingeroepen van artikel 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; dat de verzoekende partij stelt dat eventuele tegenstrijdigheden moeten gezien worden in het geheel van de verklaringen, dat ze grotendeels te verklaren zijn door haar emotionele toestand en de manier van vragen stellen tijdens het interview en dat de duur van het interview te beperkt was voor een gedetailleerde beantwoording van alle 42 vragen;

Overwegende dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal toelaat een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren en de verblijfsweigering te bevestigen wanneer zij klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk is; dat in dit verband het bedrieglijk karakter van een asielaanvraag onder meer kan worden aangetoond door vast te stellen dat de verklaringen van de verzoekende partij aangetast zijn door tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden; dat de commissaris-generaal in zijn motivering deze tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden omstandig omschrijft; dat de verzoekende partij deze niet weerlegt, maar zich beperkt tot algemene affirmaties en enkel beweert dat zij een coherent relaas uiteenzette; dat noch de emotionele impact en de manier van vragen stellen, noch de duur van het interview een overtuigende verantwoording bieden;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar tweede middel de schending inroept van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel; dat de verzoekende partij betoogt dat de bestreden beslissing is genomen op grond van een onvolledig dossier omdat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten de tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden te toetsen of te controleren;

Overwegende dat de commissaris-generaal zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft gebaseerd op alle elementen van het administratief dossier; dat de verzoekende partij zowel op het Commissariaat-generaal als op de Dienst

Vreemdelingenzaken de mogelijkheid gekregen heeft om haar asielrelaas toe te lichten; dat de commissaris-generaal op basis van deze verklaringen en op grond van een vergelijking tussen de verschillende interviews, om de redenen die vermeld staan in de bestreden beslissing, tot de conclusie gekomen is dat de aanvraag van de verzoekende partij bedrieglijk en kennelijk ongegrond is; dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden; dat evenmin door de verzoekende partij concreet wordt aangetoond waar en hoe de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. SCHWEIGER. **E. BREWAEYS.**